

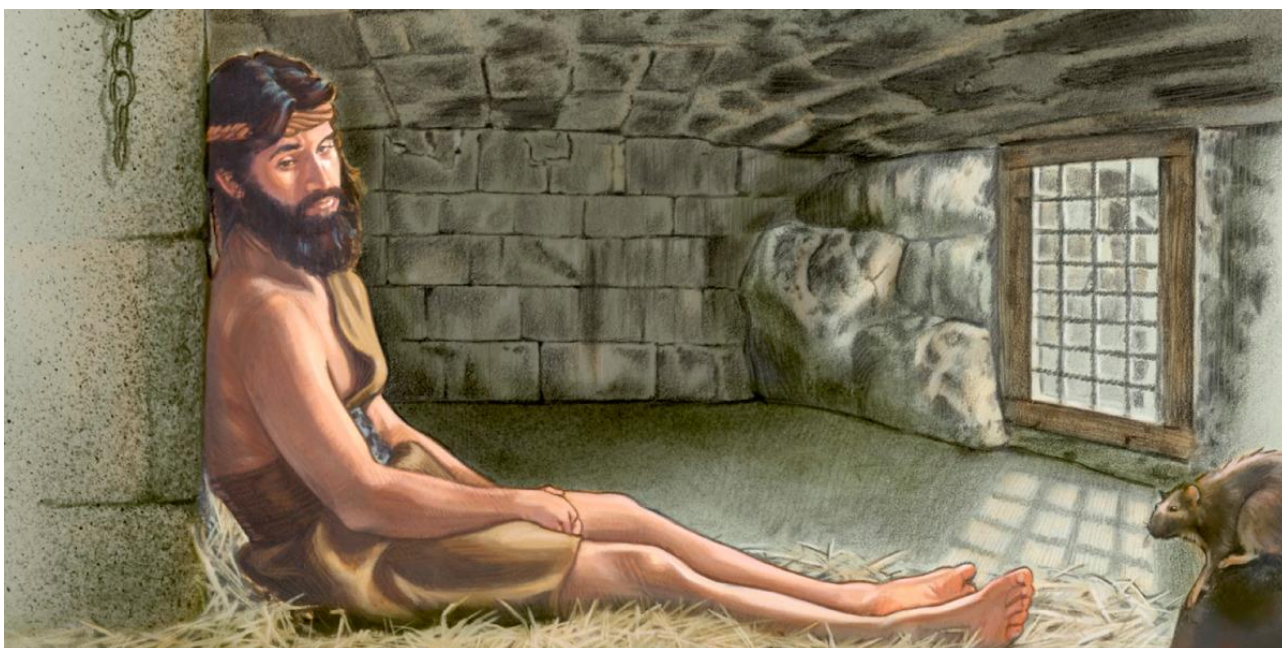
Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, 10/11 december 2022, derde zondag van de advent, 'Gaudete/Verheugt u'¹

Johannes, Sint Jan is in de gevangenis.

Niet zo'n gestroomlijnde, geestdodende, abstracte constructie die ik een tijdje geleden bezocht: de nieuwe penitentiaire inrichting, zoals het zo eufemistisch heet, in Westzaan.

Die is een wereld op zich: een groot carré zonder kraak of smaak, waarin mensen rondlopen als schimmen, van de ene hoek naar de andere.

Waar de beveiligers zelfs de priesterboord die je draagt nog aandachtig bekijken en beoordelen.

Johannes zit in een kerker, een vochtige kelder, zonder enig daglicht, mogelijk onder het paleis van de verdorven Herodes.

Wat verwacht een gedetineerde nog? Zeker wanneer de straf uitzichtloos lijkt, zonder einde. Bij Johannes - hij moet het voorvoeld hebben - loopt de gevangenschap uit op de dood door onthoofding.

Herodes - zoals al zijn opvolgers tot op vandaag - wist wel raad met een mens die waarheid spreekt: hij maakt hem een kop kleiner, legt hem voorgoed het zwijgen op.

Maar *kán* dat wel: een profeet, een mens dus die waarheid spreekt, recht spreekt, doorziet wat er speelt, wat mensen werkelijk beweegt en daarbij toch de hoop bewaart:

kun je zo iemand wel tot zwijgen brengen, zelfs als je hem lichamelijk te gronde richt?

---

¹ Jesaja 35, 1-6a.10; Jacobus 5, 7-10; Matteüs 11, 2-11

Vandaag is het zondag *Gaudete, verheugt u.*

De kleur van de liturgie is roze, iets opgewekter dan het boete-achtige paars, ook al dragen pastoor Vriend en ik vandaag toch maar de kleur van de inkeer, de penitentie en de voorbereiding.

Leven uit de hoop is geen luchtig optimisme, maar vraagt inzet, ja een zekere ernst, vastberadenheid, geduld bovenal.

Jakobus, vriend van Jezus, die ook ooit de marteldood onderging, schrijft: "Heb geduld tot de komst van de Heer. De boer die uitzielt naar de heerlijke vrucht van zijn land, kan alleen maar geduldig wachten... Ook gij moet geduldig zijn en moedig, want de komst van de Heer is nabij".

Verliest Sint Jan nu zijn geduld in zijn duistere kerker?

Hij laat Jezus vragen: "Bent u de komende, of hebben wij een ander te verwachten?"

Wat een aangrijpende vraag!

Voor Johannes de Doper was het erop of eronder.

Hij had geleefd voor Jezus. Heel zijn leven was een verwijzing naar Jezus.

Hij had hem herkend als degene op wie zijn volk al eeuwen wachtte.

"Zie het Lam Gods...", had hij gezegd, daar aan de Jordaan waar hij doopte, waar hij Jezus mocht dopen. 'Eigenlijk ben ik dat niet waard', had hij gezegd, maar Jezus wil dat het zo gebeurt.

Hij wil met de mensen afdalen in het water, een nieuw begin maken.

Nu het leven van Johannes lijkt vast te lopen, moet hij in doorwaakte nachten hebben gedacht, in de verleiding zijn gebracht te denken, dat alles voor niets was geweest. Hoe menselijk is dit.

Kan het ook u en mij niet overkomen? Wat verwacht ik nu eigenlijk? Komt er nog iets van terecht van wat ik had gehoopt?

Vandaag gaat het om onze verwachting. Waar leven we eigenlijk voor? Voor Jezus, voor het koninkrijk van God dat Hij aankondigt of stellen wij onze hoop en stiekem op iets anders?

Deze week las ik dat niet weinig spelers van ons nationaal voetbalteam dagelijks met elkaar bidden, hun inzet in Gods hand leggen, God danken voor hun onmiskenbaar groot talent, ook al heeft dat niet geleid tot een overwinning.

Vrijdagavond, na de bloedstollende, voor ons land teleurstellende ontknoping, dacht ik even: hoe zal vanavond als zij een voor een alleen zijn hun gebed zijn, in hun hotelkamer in de klamme nacht van dat snikhete land? Wat verwachten zij nu verder? Waarop hebben zij hun hoop gesteld.

Is er naast deze belangrijkste bijzaak in het leven ook nog een *hoofdzaak* voor hen, voor u en mij?

Johannes, wat heb jij verwacht, in jouw uitzichtloze, klamme cel?

Het antwoord van Jezus op de vraag of Hij de komende is, is geen eenduidig 'ja' of 'nee'.

Hij stuurt de leerlingen van Johannes naar hun meester:

“Gaat aan Johannes zeggen wat je hoort en ziet: blinden zien en lammen lopen, melaatsen genezen en doven horen, doden staan op en aan armen wordt de blijde boodschap verkondigd”.

De prachtige profetie van Jesaja, die wij hoorden in de eerste lezing, blijkt vervuld te zijn. Jezus doet mensen weer opstaan, Hij brengt genezing, geeft uitzicht aan de armen. De Blijde Boodschap wordt verkondigd.

Een concreet antwoord aan de Doper. Zo concreet en praktisch is het koninkrijk van God, is de Blijde Boodschap.

Niet alle wereldproblemen worden in een keer weggetoverd.

Niet elke wedstrijd wordt als bij toverslag gewonnen.

Wel kunnen we mensen hoop geven, weer helpen opstaan uit hun donkere isolement.

Hoop en verwachting die wij diep in ons hart mogen bewaren en cultiveren door vertrouwen, gebed, zoals die biddende voetballers, die weten dat zij op hun speelveld alles moeten geven en tegelijk biddend beseffen dat alles gave is uit Gods Vaderhand.

Mogen wij zo in deze donkere adventsdagen naar het voorbeeld van Johannes en van Maria bidden en verwachten. Amen.

pastoor Nico van der Peet